

Notă de informare privind jurisprudența Curții – Nr.

Septembrie 1998

Petra împotriva României – 27273/95

Hotărârea din 23.9.1998

Art. 8

Art. 8 § 1

Respectarea corespondenței

Monitorizarea corespondenței unui deținut cu Comisia Europeană a Drepturilor Omului: *încălcare*

[Acest rezumat a fost extras din Culegerea oficială a Curții (Seria A sau *Culegere de hotărâri și decizii*); în consecință, acesta poate prezenta diferențe de formă și de structură în raport cu rezumatele Notelor de informare privind jurisprudența Curții.]

I. ART. 8 DIN CONVENȚIE

A. Obiectul litigiului

În cererea sa de sesizare a Curții, reclamantul se plânge de piedicile în calea corespondenței sale cu Comisia, familia sa și autoritățile naționale.

Competența *ratione materiae* a Curții: este exercitată în cadrul deciziei Comisiei cu privire la admisibilitatea unei cereri – or Comisia și-a exprimat opinia conform căreia a fost încălcat art. 8, ca urmare a deschiderii și întârzierii în expedierea corespondenței între reclamant și aceasta.

Dosarul cauzei nu conține nicio scrisoare adresată de reclamant familiei sale sau autorităților din țara sa, care să fi fost interceptată și controlată de administrația penitenciarului.

Curtea consideră că nu are obligația de a examina aceste capete de cerere.

B. Respectarea art. 8

Expunerea jurisprudenței Curții.

Dispozițiile interne aplicabile în materie de monitorizare a corespondenței deținuților: Legea nr. 23/1969 oferă autorităților naționale o libertate de acțiune prea mare. Monitorizarea corespondenței pare să fie automată, independentă de orice decizie adoptată de o autoritate judiciară și nu poate fi atacată în justiție.

Regulament de aplicare: nepublicat, astfel încât reclamantul nu a putut lua cunoștință de acesta.

Guvernul nu contestă concluziile Comisiei: dreptul intern nu îndeplinește cerința de accesibilitate, impusă la art. 8 § 2 din Convenție, și nu precizează suficient de clar sfera de aplicare și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere conferite autorităților.

Reclamantul nu a beneficiat de gradul minim de protecție în temeiul statului de drept la care au dreptul cetățenii într-o societate democratică. Ingerința în litigiu nu este prevăzută de lege.

Curtea consideră că nu este necesar să verifice dacă, în speță, au fost respectate celelalte cerințe prevăzute la art. 8 § 2.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

II. ART. 25 § 1 DIN CONVENȚIE

Expunerea jurisprudenței Curții

Reclamantul a afirmat în fața Comisiei că a fost amenințat de două ori de administrația penitenciarului atunci când a solicitat să corespundă cu Comisia – afirmații nedezmînțite de guvernul pârât.

Curtea consideră că acest lucru constituie o formă de presiune ilicită și inacceptabilă și că a reprezentat o piedică în calea exercitării dreptului la un recurs individual.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

III. ART. 50 DIN CONVENȚIE

A. Prejudiciu moral: Acordarea unei anumite sume.

B. Cheltuieli de judecată: Absența unei cereri de rambursare a cheltuielilor de judecată.

Concluzie: Statul pârât este obligat să plătească reclamantului o anumită sumă cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral (unanimitate).

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de grefă, prezentul rezumat nu obligă Curtea.

Apăsați aici pentru a accesa Note de informare privind jurisprudența (Notes d'information sur la jurisprudence)